

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:**

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

3.

др Марта Дедај, доктор педагошких наука, професор струковних студија за педагошку групу предмета, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Дејан Савичевић, професор струковних студија, методика физичког васпитања, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Јована Раичевић, мастер струковни васпитач, ПУ Радосно детињство, вртић „Споменак“ Нови Сад

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Биљана (Милош) Николић

2. Датум рођења, општина, Република:

17.01.1979. Нови Сад, Р. Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

Педагошке импликације пројектног планирања у вртићу: од теорије до праксе.

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести структуру и кратак садржај завршног рада, начин приказивања резултата, прилоге (ако их рад садржи), укупан број страница и сл.

Мастер рад кандидата Биљане Николић је обима 80 страна. Рад има 9 графикана, 35 фотографија, литературу (19), Прилоге. Текст завршног мастер рада је подељен на следећа поглавља: УВОД, ТЕОРИЈСКЕ ПОСТАВКЕ, КОНСТРУКТИВИСТИЧКА ПАРАДИГМА: ИСТРАЖИВАЊЕ УТЕМЕЉЕНО НА ТЕОРИЈАМА ПИЈАЖЕА, ВИГОТСКОГ, МАЛАГУЦИЈА И ДЖУИЈА, САВРЕМЕНА КОНЦЕПЦИЈА ПРЕДШКОЛСКОГ ВАСПИТАЊА И ОБРАЗОВАЊА, МЕТОДОЛОГИЈА ИСТРАЖИВАЊА, СМЕРНИЦЕ И ПРЕДЛОЗИ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ ВАСПИТНЕ ПРАКСЕ, ПРИМЕР УНАПРЕЂЕЊА ПРАКСЕ, Пројекат „У свету симбола и знакова” као модел трансформације васпитно-образовног процеса, ЗАКЉУЧАК, ЛИТЕРАТУРА, Прилози.

У теоријском делу рада разматрани су савремени педагошки приступи који чине основу пројектног планирања у предшколском васпитању и образовању. Посебно су обухваћени когнитивни конструктивизам Пијажеа, социокултурна теорија Виготског, социоконструктивистичке идеје Малагуција и прагматистичка педагогија Дјуија, са нагласком на активну улогу детета, интеракцију и учење кроз искуство. Теоријски оквир обухвата и концепте рефлексивног и искуственог учења, емергентног курикулума, педагошког документовања и партнерства са породицом и заједницом. Посебно су анализирани основне поставке концепције „Године узлета“, при чему се пројектни модел сагледава као повезивање теоријских основа и савремене васпитно-образовне праксе.

Циљ истраживања је анализа педагошких импликација пројектног планирања у вртићу, сагледана кроз призму повезивања теоријских концепата и њихове практичне примене у предшколском контексту. Узорак истраживања чине 22 васпитача који су запослени у Предшколској установи „Радосно детињство“ у Новом Саду. У истраживању је коришћена техника анкетирања. За потребе истраживања креиран је упитник који обухвата питања отвореног типа и скалу процене. Упитник је структуриран у шест блокова: професионални профил испитаника - васпитача, заступљеност и начин примене пројектног планирања, допринос квалитету васпитно-образовног процеса, утицај на професионални развој васпитача, изазови и ограничења у примени, могућности за унапређење примене пројектног планирања у вртићу. Питања отвореног типа су анализирана у односу на одговоре који су се најчешће појављивали као ставови васпитача. Подаци добијени током истраживања обрађени су статистички и описани дескриптивном методом уз графички приказ и анализу.

Резултати спроведеног истраживања указују на то да васпитачи у значајној мери препознају вредност пројектног планирања као савременог приступа васпитно-образовном раду у оквиру концепције „Године узлета“. Добијени налази показују да испитаници посебно високо вреднују допринос пројектног рада унапређивању сарадње међу децом, развоју комуникације, подстицању активног учешћа деце у заједничким активностима, као и обликовању подстицајне и флексибилне средине за учење. Уочено је и да васпитачи у великој мери сматрају да пројектно планирање омогућава повезивање различитих области развоја и учења, чиме се превазилази фрагментарни приступ садржајима и подстиче целовитије разумевање дејег развоја и учења. Ипак, поред изразито позитивне перцепције процесних аспеката пројектног рада, резултати указују и на одређене професионалне недоумице у погледу његових крајњих образовних исхода. Одређени број испитаника није у потпуности уверен да пројектно учење увек доводи до квалитетнијег и трајнијег усвајања знања, што упућује на потребу за додатним оснаживањем васпитача у области праћења, документовања и интерпретације дејег учења. Овај налаз посебно је значајан јер указује да успешна примена пројектног модела не подразумева само промену организације рада, већ и дубљу промену професионалног разумевања природе учења у раном детињству. Поред тога, истраживање је показало да васпитачи као кључне препреке за доследну и квалитетну примену пројектног планирања издвајају неповољне материјалне и организационе услове рада. Најчешће уочене тешкоће односе се на недостатак материјалних ресурса, недовољну институционалну подршку, велики број деце у васпитним групама, као и ограничено време за планирање, праћење и документовање пројектних активности. Такође, део испитаника указује на потребу за континуираним стручним усавршавањем и менторском подршком, што потврђује да професионални развој васпитача представља важан

предуслов за квалитетну имплементацију новог модела рада. На основу свих добијених резултата може се закључити да васпитачи генерално имају позитиван однос према пројектном планирању и препознају његов значај за савремену предшколску праксу.

Предлози васпитача за унапређење праксе усмерени су ка обезбеђивању повољнијих организационих, материјалних и стручних услова за примену пројектног планирања. Као приоритетне мере издвајају се побољшање материјалних ресурса, смањење броја деце у васпитним групама и обезбеђивање више времена за планирање, праћење и документовање пројектних активности. Поред тога, васпитачи наглашавају значај континуиране институционалне и менторске подршке, као и потребу за додатним стручним усавршавањем у области пројектног приступа. Ови налази указују на то да унапређење праксе захтева системску подршку установе, јачање професионалних капацитета васпитача и стварање адекватних услова за доследну примену концепције „Године узлета“.

У поглављу *Литература* представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада. Комисија закључује да је литература адекватног обима, и одговара проблематици која је разматрана у мастер раду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ РАДА:

Навести да ли је завршни рад урађен у складу са образложењем наведеним у пријави теме, да ли садржи све битне елементе, посебно истаћи у чему је стручни допринос завршног рада, издвојити недостатке (ако их рад има)

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Стручни допринос мастер рада огледа се у томе што кандидаткиња, полазећи од савремених теоријских основа пројектног планирања и концепције „Године узлета“, критички сагледава могућности њихове примене у предшколској пракси и повезује теоријске поставке са конкретним васпитно-образовним контекстом. Рад је усмерен на анализу доприноса пројектног планирања квалитету васпитно-образовног процеса, професионалном развоју васпитача, као и на сагледавање препрека и могућности за унапређивање праксе. Посебна вредност рада огледа се у томе што, поред теоријске анализе и емпиријског истраживања, садржи и приказ примера добре праксе – пројекта „У свету симбола и знакова“, којим је на конкретан начин приказана могућност примене пројектног планирања у непосредном васпитно-образовном раду. На тај начин кандидаткиња показује способност да резултате истраживања не задржи само на нивоу дескрипције, већ да их повеже са реалним професионалним контекстом и практичним решењима. Стручни допринос рада огледа се и у идентификовању кључних изазова у примени пројектног приступа, као што су материјални и организациони услови рада, документација, подршка установе и професионално оснаживање васпитача. Истовремено, рад нуди смернице за унапређивање праксе које могу имати значајну применљивост у предшколским установама. Имајући у виду наведено, може се закључити да мастер рад представља значајан стручни допринос разумевању и унапређивању пројектног планирања у савременој предшколској пракси.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Дејан Савичевић, проф.

МА Јована Раичевић

